

Porabje

TEDNIK SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 5. julija 2018 - Leto XXVIII, št. 27

stran 2

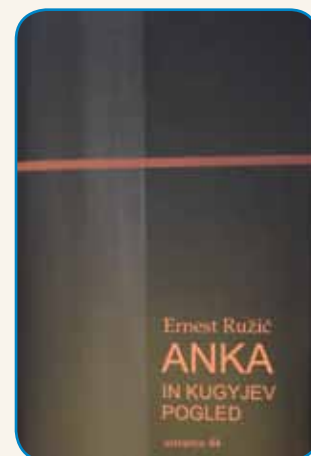
»PEJŠKI Z ANDOVEC NA TRIGLAV - TAU JE SLOVENSKO SRCÉ«

PRAUŠKA K LIPI NA SREJDI SVETA
stran 4-5

SVETILI SMO SLOVENIJO!
stran 7

ANKA IN KUGYJEV POGLED
stran 10

Ojdti je zdravo

Pred desetimi ali petnajstimi letami bi si težko predstavljali, ka de starejšo lüstvo v Porabji na pohode (gyalogtúra) ojdlo. Po naši vasnicaj je te šport (ali rekreacija) nej emo nikše tradicije nej. Kak bi pa emo, vej smo pa ovak živali kak lüstvo po varašaj, steri so po tistim, ka so svoji osem vör dolaobredli v fabrikaj ali pisarnaj, komik čakali, naj leko nikan v naturo, naravo déjo, naj so leko namesto smrdeči varašaj na čistom lufti. Sploj za konec kedna se je dosta lidi napautilo v bregé, kakoli ka ji na Vogrskom mamu dosta menje pa bole nižše kak v Sloveniji.

Naši stari stariške so pavri bili pa so cejle dneve delali na njivaj pa šonžetaj, etak so dosta bili na friškom, zdravom lufti. Kak bi si pa želejli po tistom, ka so cejli den žetvo delali ali okapali eške ojdti 10 ali 15 kilomejterov. Radi so bili, če so se z njive domau privlejkli, spotalagali maro pa se v postelo potegnili. Pa sto njim je tistoga ipa gučo o tom, ka eno je delo, drugo je pa gibanje, v tom primeri hoja?

Naši stariške so največkrat že po fabrikaj delali, dapa po tistim, ka so se tam »fajn« zmantrali, so se paščili domau pomagat starim starišom na gazdiji. Za nji je rekreacija bila paversko delo, nej pa uživanje v naravi. Na konci kedna so zatok kaj počivali, dapa nej aktivno, kak je tau zdaj trno moderno, liki bole pasivno, v nedelo po obedi so si malo talegli ali šli povesi ...

Zatok pa nika nej čüdno, ka so na začetki stoletja malo špajсно gledali varaško lüstvo, stereo se je z nikšimi botami »šetalo« po gauškaj pa med njivami, pa so si mislili, »vej če bi cejli den okapali, bi nej meli volau tū langnivatı.«

Dapa cajti so se vöminili pa se v Porabji pa kauli Porabja (na Goričkom) tō več pohodov organizira, na štere zdaj že odijo naši lidgé tō, istina, ka bole srednja pa mlajša generacija. Vse večkrat pa vidimo kakšne lidi, ka letijo ali odijo sami, pa tau vsakši den ali večkrat na keden.

Zdaj več ranč po naši vasaj ne gledejo čüdno na te »čüdade«, navadili so se nji pa vendrik tüdi peldo so si vzeli od nji. Starejši mogauče majo eške kakšne zadržke, dapa zdaj že nji tō leko pridobimo. Vej pa v Porabji je tō vse več takšni lidi, steri več nemajo zemlé, nej gračenka, zatok so vse več pred televizijov ali samo tak »tasedijo«.

Zatok je pa samo povaliti, ka Drüštvo porabski slovenski penzionistov organizira pohode za svoje člene. S tejm – kak je pisala njina članica, stera je delala kak medicinska sestra – skrbijo za svoje zdravdije pa vse bole spoznajo našo pokrajino. Ranč zatok je dobro tau tō, ka je Porabsko kulturno in turistično društvo Andovci podpisalo pogodbo (szerzödés) z Združenjom vojaških gornikov Slovenije. Leko, ka gnauk ešče tau tō doživimo, ka mo Porabci v hribe (v plamine) tō ojdli?

Marijana Sukič

»Pejški z Andovec na Triglav - tau je slovensko srcé«

Če je štoj slejndni den juniuša kauli edne vöre podnék pri andovskom Malom Triglavi odo, je že audalič leko čüu, ka je v Hiši rokodelstva

rejš prejkvzeu predsednik domanjoga Porabsko kulturno-turističnoga društva *Karel Holec*. Kak je tapravo, plaminska pripovejst

informacijami pa dosta drüгим) člani *Zveze veteranov vojne za Slovenijo*, od tistec dale pa na najzmetnejšom tali do vrejeka člani Združenja vojaških gornikov Slovenije. »Brez vaše pomoči bi v tistom lagvom vrejmeni, fizično pa psihično zmantrani pa mokri, nej gorprišli,« se je zavallo predsednik Holec, šteri je tapravo, ka je v padaštvi zdaj prišo čas, ka se podpiše vküpnı dokument, sporazum.

Predsednik gostujočoga združenja *Slavko Delalut* je povödo, ka je ništernim špajсно, zakoj plaminıci sodelujejo z lidami z mali bregauv. »Spoznali smo se v plaminaj, depa eden drügomasi leko pomagamo na dostaféle formaj,« je tapravo predsednik

Ljudski pevci z Gorenjoga Senika z generalnim konzulom RS dr. Borisom Jesihom

sploj koražno. Igro je fudaš *Stanko Črnko* s svojimi goslarami »Što ma čas«, znautra pa je bilau vse puno veseli gostov v gnaki črni polonaj - članov *Združenja vojaških gornikov Slovenije* (ZVGS). Dobri padaške andovski Slovincov so lačni tō nej ostali, fajno plaminsko gesti »ričet« jim je sküjo monoštovski slovenski generalni konzul *dr. Boris Jesih*.

Za en malo so v veuko sobo stau-pili muzikanti z varaša Ravne na Koroškem *Ansambel Zapev*, pa so vküper z goričkimi kolejgari

Na melodije Ansambla Zapev se je začno veseli ples

Gorički goslarje pod pelanjom Stanka Črnka (na srejdi)

zaigrali en par naut. Ništernı od kauli štirideset sodački gorniški gostov iz Slovenije - pripelali so svoje žené tō - so se začnili sükati na srlı.

Kulturnı program na letošnjom tradicionalnom »Slovenskom dnevi« se je začno z dvöma porabskima pesmima, šterıvi so zaspeljvali *Ljudski pevci ZSM z Gorenjoga Senika*, za en malo pa je

Andovčarov se je začnila, gda so s Triglavskoga narodnoga parka pripelali žmeten kamen, šteroga gnes poznamo kak Mali Triglav, »porabski simbol slovenstva«. Pet lejť kisnej so se Andovčarge oprvin napautili na najvišıi slovenski vrejek, depa te so ga samo od spodkar gledali. Drügo paut, leta 2015, so je do brega Pokljuka sprevaljati (pa jim pomagali z

Delalut pa začno goršteti področja: raziskovanje, študij, zgodovina, muzeji, varstvo narave, kultura in založništvo, pohodništvo, športna srečanja ptt. Kak je voditel organizacije iz Slovenije tapravo, sodelujejo v mednarodnoj federaciji s člani iz dvanajset rosagov, depa »s kom bi vküper delali, če nej s Slovincami?« Svoje misli je povödo generalni konzul Jesih ranč tak. »V Porabji malo lüstvo živé, depa tıti pejški z Andovec na Triglav - tau je veuko slovensko srcé,« je tapravo slovenski diplomat pa zaklüčo, ka s kem več Slovincov pride iz Slovenije v Porabje, tem duže tū slovenska rejš gorostane. Badva predsednika sta podpisala sporazum o sodelovanji, te pa se je na muziko Ansambla Zapev eške dugo plesalo. Gda so Andovčarge sami ostali, so eške poglednili dosta-dosta fotografij s svoje duge-duge poti v leti 2015 - z Maloga na »velki« Triglav.

-dm-

Pohod penzionistov po Otkovcaj pa Števanovcaj

Vsigder sem tak brodira, ka so Otkovci mali kraj. Iz avtobusa vidimo pri poštiji samo malo ramov, po bregaj se pa ena-ena iža vidi. Ranč sem nej znala, kak je vse lejpo po bregaj v Otkovci, kak je lejpi razgled na nasprotni Rigo-bregj. Hvala Baugi je Drüštvo porabski slovenski penzionistov organiziralo pohod po Otkovcaj pa Števanovcaj. Za nas člane, steri smo se nej tam narodili, zatok, naj spoznamo tisto krajino, njine šege pa spomenike, najbolje križe pa kapejlice pri pauti. Za tiste, steri so tam gorrasli pa od tam odišli, zatok, naj veselo idejo nazaj v svoj rojstni kraj.

18. junija smo se iz Monoštra z avtobusom pelali v Otkovce. Tam je nas čakalo šest naši članic s pokarajom (pecivom) pa palinkov. Vsevküp nas je 18 bilau iz našoga drüštva. Na naš pohod je prišlo 8 upokojencov iz Gornji Petrovec, s predsed-

mo pejški pa se družimo.

Križe pri pauti so največkrat dali postaviti lidgé, če so se

Tak lepu smo se vküppostavili pri otkauvski kapejli

rejšili kakšne nesreče ali nevaule pa so te prisegli, obečali, ka se s postavljanjom križa zahvalijo Bogej. So lejpi primeri ljudskega stavbarstva (népi építészet), ohranjajo slovensko kulturo, napisi na njih so največkrat v domanjaj slovenskoj rejči.

lejpe rauže cvetejo.

Po pauti smo se dosta pogučavali. Iluška Časar je pripovej-

dala o tom, kak so se otkauvski pa števanovski mlajši canali eden drugomi. Njim so gučali: »Otkauvci, masni gaubci«, Števanovčarge so pa bili »Bakardje«.

Tadale smo se šetali k obnovljenomi Grabernomi križi. Tam je Ana Németh (Graberna Ana) tapravla, ka so ga njeni stari starši dali postaviti pred stau lejtji na svojo zemlo. Prej je biu na njem napis tö, samo tisti se je »zgübo«, gda so križ obnavlali. Ana nam je gučala o tom tö, ka je vsakša iža mejla svojo domanje ime, domanje držine so se po tom imeni poznale pa zvale. Naprimer: družina Németh – Grabarni, družina Dončec – Magyarni, družina Orbán – Kozaurini ali družina Dončec – Fordjanini...

Pomalek smo šli na Bédéné bregj, na vrhi stoji Bédéné križ, steroga je dala družina Bedi postaviti, tü smo zmolili Očenaš pa šli tadale. S toga brga je lejpi razgled na Rigo-bregj. Ime je daubo zatok, ka je gnauksvejta tam bilau dosta lamforov (brinjovk). V 19. pa 20. stoletji so je lovili pa za peneze odavali. O tom piše Avgust Pavel tö. Na bregji Bedi smo se srečali z gospau Renato, stera nam je pokazala svoj paverski dvor, kak gazdüje. Pnidila nam je pivo pa sok. Prejk po lejsi (gauški) smo

naskura prišli na glavno cesto in smo se malo pelali z busom. Gor na Bödraški bregj smo že pa pejški šli. Po pauti smo jagode pa divje črešnje géli pa poslušali, kak škürci igrajo. Fanj je bilau. Pri ednoj iži stana nas čakala Joška Bedi (steri je palinko žgau v žganjarni) pa njegva žena s palinkov pa pokarajom. Malo smo počivali pod lugašom. Ženske iz G. Petrovec so tö naprej iz turb potegnile svoje glaže pa nam pnidile piti. Gda smo se nage-li pa napili, smo šli tadale do hotela Apát. Dugo smo ojdli po lejsi, tak se nam je vidlo, ka nigdar vö iz gauške ne pridemo. Končno smo zaglednili števanovsko cerkev pa hotel Apát. Po kratkom počitki smo tadale šli, vej pa nas je čakala eške težka paut do graničarskoga muzeja. V muzeji nam je hišnik Laci Merkli notpokazo, kak so živeli sodacke, gé so spali, kak so opravljali konje in psé. Naša predsednica je nas pitala, ka so pomenili grani-

tö fejst sigurno (strogo) bilau. Tau je že davnik bilau, zdaj že leko slobodno gučimo od toga. Sonce je že šlau za goro, gda smo k števanovski cerkvi prišli, stera je menje dobila po cistercijanskem opati sv. Štefani Hardingi. Na farofi so nas pogostili, pnidili so nam salame, zelenjavo, vino in vodau. Geli pa pili smo, vej smo pa lačni pa žedni bili.

V devetaj vöri smo se nazaj pelali v Monošter. Te zadvečerek je trno hitro taodišo. Dobro smo se (po)čutili, dosta smo pripovedjali med seuv. Za nas je veliko poštenje, ka so z nami bili gosti z Goričkoga, člani DU Gornji Petrovci. Predsednica Marija Časar se je po e-mail-i zahvalila za pozvanje pa napisala, ka je lepau bilau z nami biti. Hvala Agici Holec, ka je z nami ušla pa nas pogostila. Baug plati članom iz Otkovec za vse informacije o križaj, največša hvala pa naši predsednici Klari Fodor, ka je te program tak precizno

Démo gor na Bedin bregj

nico Marijo Časar vred. Pridružila se je nam ravnateljica domanje šaule Agica Holec tö. Gda smo vsi vküper prišli, je predsednica našoga drüštva tapravla, ka vse mo vidli, kakši program nas čaka. Gučala je od vesi Otkovci, stera se od leta 1937 drži k Števanovcom. Naš pohod se je organiziro z dvöma ciloma: na enom tali, naj spoznamo, zakoj so lidgé dali postaviti križe pri pauti ali dali zidati male kapejlice, po drugom tali, naj baudemo dosta v naravi, naj vse več odi-

Najprvin smo si poglednili edno kapejlo, naša članica Iluška Časar je tapravla, ka go je dala zozidati edna apatica, z njauv se je zahvalila, ka je njeni brat nazaj prišo iz prve svetovne bojne. Kapejlo so kaulik 1915-16. leta goraposvečali, grünt (funduš) za kapejlo je dau Ilonkin dejdek. Kapejlo je dala samouprava (önkormányzat) v lejtaj 1995-96 obnoviti, za obnavljanje 2015. leta je pa domanje lüstvo dalo pejnazje. Zdj se tö vidi, ka se brigajo za kapejlo, okauli njé

Pri graničarskom muzeji v Števanovcaj

čari lidam, kakšne stike so meli z lidami. Naše ženske so pozitivno gučale od sodakov, dosta pomauči so dobili lidgé tistoga ipa od njij. Slovenske dekle so si najšle možé med njimi, dosta dekel so taodpelali na Vogrsko ali so se oni es k nam v Porabje oženili. Eno tragično zgodbo smo tö čüli, gda je sodak nej prišo nazaj po deklo, zavolo toga se je ona zapravila. Petrovske ženske so tö pravle, ka je tistoga časa pri nji

vküppostavila pa skrbela za naš pohod.

S tem pohodom smo znauva napravili en stopaj za naše zdravje. Če se več gibamo – odimo v naravi, v lejsi, po travnikaj – pozabimo naše težave, napravimo nika prauti kroničnim betegom.

Zatok pa vsakšoga čakamo na naslednji pohod. Pridte, nede vam žau!

Besedilo: Margit Čuk
Foto: K. Fodor, M. Čuk

PREKMURJE

Leto se je začnilo

Tak kak je zadnja leta že navada, se na začetki leta v Prekmurju dosta vsega godi.

Tau je tudi zavolo toga, ka 25. junija Slovenija slavi svoj največji svetek, den državnosti. V Murski Soboti pridejo na svoj račun najbolje tisti lidge, stere zanima muzika, tak popularna kak klasična. V okviru letošnjih Soboških dnevov so se notpokazale tudi folklorne skupine iz Rusije (Republike Tuva), Peruja, Indonezije in Kenije. Tudi pri sausedaj prejk Müre, v Radencaj, je bilou trno zanimivo. Oni so štrto paut pripravili Družinski turistični festival Mačje mesto, s sterim se škejo pokloniti in zahvaliti svojimi častnoma občani Kajetani Koviči, steri je napiso erično knjigo za mlajše Maček Muri. V trej dnejev festivala so najbolje uživala deca, vej pa so za njih pripravili različna igrala, poligone in delavnice. Vse je bilou v stili mačjoga varaša.

Tudi v Lendavi so zadnji konec kedna v meseci juniji pripravili zanimivo prireditiv.

200 mlajšov je pomagalo pomalati bele držence, stere zdaj stojijo kak Urbani travnik pred gledališko in koncertno dvorano. Na njenom odri se je predstavila baskovska akrobatsko cirkuška skupina Aire Aire iz Bilbaa. Tau je biu samo prvi tau festivala, steri se zove Poleti v Lendavo. V skor trej mesecaj de se na enajstih mestaj predstavilo 1330 nastopajočih iz enajstih rosagov. V Lendavi pravijo, ka s temi aktivnostmi dejo od rejči k deli v želji, ka bi 2025. leta bili evropska prestolnica kulture. Pauleg Murske Sobote naj bi v tom projekti sodelovali tudi rovaški Čakovec, vogrski Zalaegerszeg in avstrijska Radgona. Ške dvajsti drugih varašov pa naj bi povabili k sodelovanju kak pridružene člane.

Silva Eöry

Rana vöra je bila, gda smo se v ednoj ulici sredi Sombotela začnili zberati domanji Slovenci, naša žlata pa naši mlajši, vnüki. Trbölo je rano staniti, vejpa nas je čakala duga paut, vse do slovenskoga maurdja.

Sombotelski Slovenci se že osemnajset lejt vsikšo leto napautimo na prauško, ka aj bi v matičnom rosagi gorpoiskali edno cerkev svetoga Martina - liblenoga patronuša, šteri se je pred 1700 lejtami naraudo djenau v našom varaši Savarii.

Letošnje Martinovo cerkev smo najšli v sploj maloj vesnici *Osek*, nej daleč od slovenskoga varaša Nova Gorica. Zakoj poznajo domanji tau ves kak center cejloga svetá, leko zvejte kisnej. Za zdaj pa samo telko, ka smo se Sombotelčarge - če smo že bili na pauti - večkrat stavili pa si poglednili kulturne pa vörske spomenike Slovenije.

Pelali smo se prauti Lendavi, dén se je začno z molitvov rauznoga venca za srečno paut pa za pokojne člane društva. Za en malo smo na bregej nad glavnim varašom Madžarov v Sloveniji zaglednili železen törem, šteroga od leta 2015 zovéjo »*Vñarium*«. Bauksoga imena bi ranč nej mogli dati, vejpa tá več kak 50 mejterov visika, slauka zidina stogi na bregej od 300 mejterov na sredi goric z grauzdjem za vino.

Gda smo se približavali z busom, smo se mogli pelati po sploj vauski poštijaj, té problem so domanji eške nej mogli baukše rejšiti. Če je kakši avto prauti pelo, se je mogo eden dojpotegniti. Gda smo prišli k törmu, za šteroga ništerni pravijo, ka je kak železno prgiške sirauvoga špagetina, smo bili prvi gostje. Najbole najgir lidgé med nami so včasik staučili v lift, pa se že pelali prauti vrejeki. Če je štoj bole športen biu, si je leko odébro 240 stub, po šteraj se ranč tak pride gor.

Vrkaj se opéra lejpi pogled na štiri rosage: bližanjo Madžarsko, Rovačko pa Slovenijo pa malo bole daleč na Avstrijo. Nižiše gestejo zaprejte terase tö, gde leko kauli pogledne tisti, šteri nema rad krepkoga vötra na oprejtom lufti. Na ednoj tabli vidimo, kak daleč so ništerni varaši pa bregauvge v Sloveniji pa

drügi rosagaj.

Dosta turistov pride zavolo törema v Lendavo, šteri leko na spaudnjom tali zidine pigéjo kafej ali gejo slatko »gibanico«, vanej pri mali kučaj pa odavajo langošé tö. Domanji škejo organizera-

(sörszökökút). Pri stüdenca piva nas je že čako direktor Zavoda za kulturo, šport in turizem *Matjaž Juteršek* pa nam povödo, ka so fontano postavili leta 2016. Če štoj küpi eden mali krigli, delo poznanoga umetnika

fontano gordjemat.

Dale smo se pelali prauti malo-ma varaši Ankaran na slovenskom maurdji. Sploj smo bili radi, vejpa če rejsan smo se gda pa gda malo bole pomalek pelali po avtocesti, stati je nindrik nej trbölo. Od Ankarana je bilau samo par kilomejterov do *Debeloga rtiča*, štero je edna mala »vesnica« s hoteli pa rami od slovenskoga Rdečoga križa. V eto letovišče največkrat pridejo betežni mlajši, eške najbolje tisti, šteri majo beteg na plüčaj - zavolo toga je na Debelom rtiči sploj sigurno dojzapovödano kaditi.

V ništerni hotelaj leko spijo drügi, tihinski lidgé tö, tak smo se mi tö lepau spakivali v svoje sobe. Nej je bila eške kesna vöra - nej smo se zaman paščili - tak ka je vsikši na sebé djau gvant za kaupanje pa smo se napautili k vodej. Tačas, ka je sunce sijalo, je bilau eške v redi, zavolo ladnoga vrejmena v preminauči dnevaj pa je voda nej preveč topla bila. Mlajše pa ništerne starejše je tau nika nej brigalo, ranč so nej steli vö z vodé. Če pa se je koma tau nej vidlo, se je leko kaupo v malom bazeni (medence), v šterom je ranč tak bila maurska voda, samo malo bole čista pa bole topla. Bili so pa takši tö, šteri so samo sejdli ali špancerali na zdravom maurskom lufti. Vrejmen je čisto bilau, leko smo vidli varaše Koper, Izola pa Piran, depa bole flajnsni so leko na ednom bregej na pamet vzeli špitale za cejlo maursko krajino tö.

Drügi den zazranka smo se napautili prejk čüdvotivne Vipavske doline prauti maloj vesnici *Šempas* pri Novoj Gorici. Če je štoj član kakše porabske kulturne skupine, je že gvüšno biu v etoj vesi, gde vsikšo leto držijo program »Domovina je ljubezen«. Naše Sombotelske spominčice so že tö spejvale pa plesale v tajoj vesnici, tak so bile vesele, gda nas je gorprijala podpredsednica Kulturno-prosvetnoga društva Lipa *Vilma Vovk*. Sprevajala nas je do cerkve svetoga Silvestra, gde smo na prauški meli sveto mešo.

Bogoslužje so držali domanji plebanoš *Jožko Tomažič*, šteri so v svojoj predgi gučali o Božom kraljestvi. Meša je zatok sploj lejpa bila, ka so ozajek za

Držina Škaper kejpé redi 42 mejterov nad zemlauw v Lendavi

ti s kem več kulturni programov za goste, šteri je bilau do tega mau več kak dvejstau zezero.

Gda nas je vöter fajin prejkpofudo, smo se vseli na bus - vejpa je že prihajalo dosta drügi turistov, na törmu pa je na gnauk leko samo petdeset lüdi. Po avto-

Oskara Kogoja, leko koštava šestféle piv s fontane. Spodkar má vsikša glažojnata posanca eden čip, šteri ne njá, ka aj bi stoj spiu več kak šest dejci piva. S pivskoga stüdenca tečé samo domanje štajersko pivo, z domanjoga hmelja. Samo eden je iz

Rudi Čer se veseli, ka s stüdenca dobro pivo vötečé

cesti smo se odpelali do maloga štajerskoga varaša *Žalec*. Gda smo nut v mesto prišli, so že skoro vse ulice zaprejte bile, pripravljali so se na veuki program, na takzvano »Žalsko nauč«. Ta štajerska krajina je center hmeljarstva, pauvanja hmelja (komló) v Sloveniji, šteri rosag je péti v redej na svejti v produkciji hmelja.

V malom varaši smo se eške leko prejkodpelali pa parkerali, te so pa vse dojzaprli pred avtonami, pejški smo si šli poglednit *prvo fontano piva na svejti*

fabrike (pivovarne), drügo vse küjajo mali majstri. Piva gnauk na mejsec vöminijo, tak leko pride na red več majstrov. Sombotelčari smo leko koštavali tri »lager« pa tri »garažna« piva, med njimi edno takšo, štero je mejlo svejklo zeleno farbo.

Fontana piva je rejsan erična, koštavat prihajajo s cejle Slovenije, Evrope, depa sveta tö. Gospaud Juteršek ranč tak küja doma svojo pivo, pa je tapravo, ka je od oprejtja stüdenca dosta več turistov v Žalci, eške z britanske televizije BBC so prišli

*Kak vozijo cugi vleta na
Balaton?*

nami spejali mlajši. Oprvin smo čuli, ka samo enoglasno spejvajo, depa gda so cujprišle žvegle, gosli pa drugi glas, je vse gratalo čudovitno. Edna takša sveta pesem je to bila, od štere melodijo smo poznali, zatok smo leko cujbrundali.

Cerkev na malom bregej na srejd vesi je puna bila, spoj dosta mlajšov je prišlo k prečiščavanji. Na konci meše je navzauče v našoj domanjoj pa vogrskoj rejči pozdravila voditeljica naše prauške, predsednica Sombotelske slovenske samouprave *Marija Kozar*, te smo pa sombotelski Slovenci v svojoj maternoj rejči zmolili eden očanaš pa zdravamarijo. Domanji so samo tak poslušali, kakši gezik je tau.

Plebanoš Tomažič so nam po meši raztomačili, ka pride ime »Šempas« iz reči »sveti Bas«, ali latinski »gda edno leto v drugo prejkde«. Tau je logično, če pomislimo, ka je patronuš cerkve sveti papa Silvester I., šteroga kejp vidimo nad oltarom. Eričen je eške eden stari kip (szobor) Marije, štera kak liki bi vöspistila z rauk Jezoša - v istini pa ga samo zrauči vörnim lidam. Cejla cerkev je kak edna veuka kocka, zatok je tak posabna.

Gospaud Tomažič držijo meše v trej cerkvaj, k bogoslüzji vsikšo nedelo pride 300-400 vörniov. V fari majo pet pevski zborov: mlašečoga s 40 člani, mladinskoga z 20 člani pa eške tri vözraščene mejšane zборе.

Gda je bilau konec meše, nas je gospa Vilma čakala z veukimi škatulami, vsikši je daubo edno lejpo zrejlo breskev. Spakivali smo se na bus, vejpa smo se mogli paščiti: v sausednoj vesnici Osek so nas že žmetno čakali. Žmetno nas je čako že mladi arhitekt *Simon Kerševan* to, šteri se je za naš obisk dosta nalečüvo.

Svojoga šofera smo pá potegnili v nevolu: če bi ostali na glavnoj poštiji, bi pejški nej prišli na cajt, tak pa smo se mogli pelati po krivi, vauski potaj. Donk smo prišli blüzi vesi na bregej, pa nam je falilo samo kauli deset minut španceranja. Gda smo prišli v center vesnice, nas je čakala čüda. Že gda smo se približavali, smo čüli igrauto, depa smo mislili, ka nekak nika svetí. Depa nej: domanji so nas čakali

z dvöma fudašoma, edna je bila mlada dekla Andreja. Čakali so nas na svojom »placi«, kauli edne stare lipe. »*Tau je center sveta*,« nam je veselo tomačo Simon Kerševan pa cujdau: »*Že trikrat so vözmejri, če stoj ne*

»Center sveta« z lipov pa Martinovov cerkvov v vesnici Osek

da valati, aj pride, pa štrtič vözmejri«.

Osek je kak edno malo mesto s srejdnjoga vöka: zidine s kamla, vauske ulice (kak uni pravijo, »hase«), eške törem njine male

Na mozaiki v Ogleji vidimo želvo kmice pa kokauta svejklosti

cerkve je kak liki bi go najšli na taljanskoj baziliki Akvileje (Ogleja). Nej daleč, v Vipavskoj dolini je pelala poštija med Akvilejo pa Emono (Ljubljano), ništerni pravijo, ka je tü prej dvakrat prejküšo sam sveti Martin to.

Njina cerkev je ranč tak Martinova, vej smo je zavolo toga gorpoiskali. Originalno staro gotsko cerkev so porüšili, gda so

v 18. stoletji zozidali nauvo. Gda nutstaupimo, nad oltarom včasik vidimo fresko z Martinom, šteri je gornaravnan za püšpeka. Če pa bole poglednemo, vidimo eške ednoga spoj maloga Martina na konji, šteri ranč svoj köpenek s kaudišom tala. Ozajek je kejp ednoga maloga varaša, šteri bi leko biu Osek v srejdnjom vöki.

Za orgolami vidimo raužno okno, za šteroga je plan namalo erični slovenski arhitekt *Jože Plečnik*. Cerkev so spoj obnavili pred desetimi lejtami, te so v oltar nutzozidali dva mala vlasa *svete Matere Terezije*, na stenej cerkve pa vidimo njeni moto s slejdnjimi

rečami Kristuša: »Žeden sem«. Nej daleč od Oseka so bile v prvov svetovnoj bojni sodačke špitale, gde je mrlo kauli osemstau vojakov iz cejle Monarhije. Tam so pokopani to, slejdnja spreved

rečami Kristuša: »Žeden sem«. Nej daleč od Oseka so bile v prvov svetovnoj bojni sodačke špitale, gde je mrlo kauli osemstau vojakov iz cejle Monarhije. Tam so pokopani to, slejdnja spreved

Depa tau je nej bilau vse: gda smo nutstaupili v zidino, nas je čakalo cejlo gostüvanje - domanje šunke, špek, klobase, potice, šterci, figice, eške napisati je preveč. Tau so vse bile dobraute domanji lidi, šteri so svojo vino to nej šanjajivali. Pa ka je eške več vrejdo: začnili smo vküper spejvati slovenske pesmi, ništerni so eške plesali to.

Niške je nej sto, ka bi konec bilau. Pogučavali smo se z domanjimi, pa je lepau pozvali, aj donk pridejo k nam v Somboteu, ka jim povrnemo cejlo dobrauto, ka smo od nji dobili. Istina je, gda je pred par lejtami društvo s sausednjoga Šempasa gorpoiskalo Porabje, so ništerni člani prišli v sombotelski Škanzen to. Naša voditeljica Marija Kozar je dobila eden püšeu: klinčec, »roženkraut«, rausmarin pa zeleno (té »zeller« je prej simbol njenoga društva).

Žmetno smo slobaud vzeli pa se napautili prauti svojimi slejdnjomi cili: tau je biu *Oglej* ali Akvileja v Italiji. Slovenska zemla niže Drave je od 6. do 18. stoletja slišala pod nadpüšpekijo ali patriarhat v Ogleji, mi, šteri smo bili više Drave, pa smo bili pod Salzburgom. V etom varaši najdemo edno spoj veuko baziliko svetoga Mohora ino Fortunata, od šteriva kejpa vidimo na stenej gorenjesinčarske cerkve to. Bazilika je po cejlom svejti erična - pa gorvzeta v svetovno erbo UNESCO-na - po mozaiki naklaj. Na tom vidimo dosta vse: Jezoša, šteri agnjeca nesé; pripovejst Jonaša z veukov ribov; dosta ženski pa moški portretov. Najbole erični kejp pa je pri dveraj: svajüvanje kokauta pa želve (teknós). Kokaut je simbol nauve svejklosti, želva pa stare kmice.

Gda smo si vse tau poglednili, smo gorseli na bus, pa se eške več kak pet vör pelali do daumi. Zmejs smo se dosta pogučavali, ka vse smo letos vidli, depa od toga to, ka smo v preminauči osemnajseti lejtaj rejsan skoro vse čüde Slovenije vidli. Leko pa se zgodi, ka je kaj ostalo za kleti. (Člani SKD Avgust Pavel se zahvaljujemo Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za izkazano finančno pomoč.)

-dm-

Od sredine junija - dva mejseca pa pau - vala poletni vozni red na železnici proto Blatnoga jezera iz Sombotela. Tak vögleda, ka se je splačalo obnoviti železniške proge, lani se je s cugom 1 milijau 437 djezero lidi pelalo na Blatno jezero, ka je za 113 djezero več kak dve leti nazaj. Tau je firmi 1,4 milijarde forintov dohodka prineslo. V letnom časi se iz Sombotela v tiste vasi pa v varaše, steri so na severni strani te velke mlake, direktno leko s cugom pelamo. Na Vonyarcvashegy, kama največ lüstva odi iz Železne županije, v 6.45 pa v 9.30 vöri pelata cuga. V Badacsony pa v Tihany se direktno v ausmoj vöri leko pelamo. Ranč tak nazaj je tü dobra povezava iz Tihanya v 17. vöri, iz Badacsonya v 16. vöri, iz Vonyarca pa v petoj pa v pau ausmoj se leko domau pelamo. Tisti, steri se tak odlaučijo, ka s cugom do se pelali na Blatno jezero, tistim tü nede trbelo švicati, zato ka od 16. junija do 26. avgusta klimatizirani cugi vozijo pa do vozili. Dosta je taši, steri se radi vozijo z biciklinom kaulak »vogrskoga maurdja«, njim se nej trbej z daumi pelati do Blatnoga jezera, zato ka majo priliko biciklin gora na cug djati.

Iz statistike se tau to vidi, ka največ lüstva se je v Siófok pelalo, vsevküp 149 djezero, drugi je Fonyód, gde je 63 djezero lüstva stau pilo dola s cuga, tretji pa Zamárdi, gde 58 djezero. Pa ranč tak od leta do leta je več tisti, steri se radi vozijo z biciklinom, lani so samo za bicikline 54 djezero kartic tjöjpili.

Karči Holec

OD SLOVENIJE...

Četrti kresnik za Draga Jančarja
Časopisna hiša Delo je že 28. nagradila pisca najboljšega slovenskega romana z lansko letnico. To je Drago Jančar, ki je z romanom In ljubezen tudi (Beletrina) že četrtič prepričal kresnikovo žirijo. Gre za Jančarjev enajsti roman. Kresnika je prejel že za romane Zvenenje v glavi (leta 1999), Katarina, pav in jezuit (leta 2001) in To noč sem jo videl (leta 2011). S tem je postal avtor, ki je dobil največ Delovih nagrad za najboljši slovenski roman, sledita pa mu Andrej E. Skubic in Goran Vojnovič, ki sta jih dobila po tri. Med rekordno bero, na seznamu je bilo 172 del, so bili poleg Jančarja med petimi finalisti za nagrado kresnik še: Vlado Žabot (Sveti boj), Štefan Kardoš (Vse moje Amerike), Florjan Lipuš (Gramoz) in Sarival Sosič (Starec in jaz).

Najvišje državno odlikovanje za košarkarje

Slovenski košarkarji, ki so lani septembra osvojili zlato medaljo na evropskem prvenstvu v Turčiji, so iz rok predsednika države Boruta Pahorja prejeli zlati red za zasluge, najvišje državno odlikovanje. Kot je zapisano v obrazložitvi so ga dobili za izjemen športni dosežek, uveljavljanje Slovenije na svetovnem športnem prizorišču, krepitev nacionalnega ponosa ter navdih ljudem. Nepremagljivo moštvo so sestavljali Goran Dragič, Luka Dončić, Anthony Randolph, Gašper Vidmar, Klemen Prepelič, Jaka Blažič, Edo Murič, Saša Zagorac, Žiga Dimec, Matic Rebec, Vlatko Čančar in Aleksej Nikolič. »Naši igralci so izžarevali energijo, moč, samozavest in odločenost. Mi, Slovenci! je v času prvenstva odmevalo po celotnem košarkarskem svetu. Evropska zlata medalja ima za slovensko košarko sijaj zmage, kakršne doslej še ni bilo,« je še zapisano v obrazložitvi.

KONCERT, KI NAM BO PODALJŠAL ŽIVLJENJE?

Raziskovalci neke londonske univerze trdijo, da tisti, ki najmanj vsak drugi teden hodijo na koncerte, devet let dalje živijo in se 21 odstotkov bolje počutijo, kot ostali.

Ženski pevski zbor Rože iz Nove Gorice

S tem sem nagovorila moža, naj gre z mano na poletni koncert v Slovenski dom v petek, 22. junija zvečer ob sedmih.

Na koncertu sta nastopila dva zbor. Ženski pevski zbor

pesmi, večinoma nam manj znane, a nekatere, recimo Tam sem jaz doma, tudi mi poznamo in jih radi pojemo. Enako tudi znano Slovenija, odkod lepote tvoje. Zbor je

dobil velik aplavz, kajti publika je očaral z lepimi glasovi, zbranim petjem in zahtevnim programom. Zbor je vodila gospa Andreja Rustja.

Sledil je program Ženskega pevskega zbor Püngrad iz

Ženski pevski zbor Püngrad iz Kroga

Rože iz Nove Gorice in Ženski pevski zbor Püngrad iz Kroga. Poslušalci koncerta so se počasi zbirali, škoda, da nas ni bilo več, ker sta oba zborova poslušalcem pripravila zelo lep »šopek« pesmi. Najprej je nastopil Ženski pevski zbor Rože iz N.Gorice. Ženske so nastopile v lepem številu, kajti bilo jih je skoraj trideset, bile so v zelo lepih oblekah, tako tudi prijetne očem. Med članicami zborova so se našle mlade in starejše. Zapele so osem

Kroga. Zbor šteje manj pevk kot primorski zbor, a jih vseeno ni bilo malo. Njihove obleke so bile »globlje«, bolj »zrele« barve. Prvo pesem, Imamo tri prijatelje, so zapele tudi v madžarščini, saj sta jo napisala Daniel Friderici in Szabó Miklós. Pod taktirko Anke Suhodolnik so zapele skupno devet pesmi, med njimi tudi take, ki jih v Porabju tudi dobro poznamo: Po jezeru bliz' Triglava, Teče mi, teče vodica in pesem Odpiraj dekle kamri-

Klobasijada na Dolnjem Seniku

V okviru vaškega dneva so v dolnjeseeniškem kulturnem domu pripravili klobasijado, ki sta jo organizirali nemška in slovenska samouprava s pomočjo raznih sponzorjev.

Od župana Dolnjega Senika Zsolta Moneka smo izvedeli, da se je prijavilo deset ekip, ob osmih ekipah z Dolnjega Senika sta na tekmovanje prišli tudi ekipi iz Števanovec in goriških Čepincev. Večinoma so pripravili tradicionalne klobase z mletu papriko

in česnom, nekateri so jim dodali tudi sir. Slovenska ekipa je klobase začinila z rožmarinom in jih pripravila brez rdeče paprike. Kmalu je v dvorani zadišalo, saj so klobase spekli na žaru. Komisija za ocenjevanje je imela slastno, toda res težko nalogo, ko je izbirala zmagovalno ekipo, kar so tokrat postali Števanovčani.

LRH

co. Tudi njim smo se zahvalili z velikim aplavzom za lep program, posebej navdušeno smo ploskali solistki.

vsak drugi teden iti na koncert, torej ne morem pričakovati daljšega življenja od povprečja, moram pa napisati,

Škoda, da ni bilo več poslušalcev, ker je bil koncert zelo kvaliteten

Oba zborova sta na koncu svojega programa zapela eno pesem skupaj z nami, poslušalci, z njima smo preživeli zelo prijeten večer.

Škoda, da nimam možnosti

da že dolgo nisem spala tako globoko in sladko kot to noč po koncertu.

Erika Glanz
Foto: K. Holec

SVETILI SMO SLOVENIJO!

Svetili smo Slovenijo, naš matični orsag. To že od lejta do lejta tradicionalno svetimo. Včasih vküper z Veleposlaniš-

bilau, ka smo eden velki zbor imeli na gostovanji. Navzoče je pozdravila predsednica društva Agota Merkli

Zbor iz Nove Gorice je podaril gostiteljem vrtnico iz idrijske čipke kot simbol njihovega mesta

tvom Republike Slovenije v Budimpešti, včasim pa posebej. Zdaj smo posebej svetili.

Kállay, med drugim gospoda veleposlanika dr. Roberta Kokalja in poblaščno ministrico

Veleposlanik dr. Robert Kokalj v pogovoru s članicami zbora

Druženje po koncertu

Znano je, da Slovenija ima den orsaga 25. juniuša. Slovensko društvo v Budimpešti je te svetek priredilo 23. juniuša, v soboto. Zbrali smo se na veleposlaništvu, ka nas je dosti

Natašo Bergelj. Potejm je pozdravo vse nas gospod veleposlanik in gučo o samostojni Sloveniji.

Zbor Rože je v petek bijo v Mo-noštri na Poletnem koncerti, v

Veseli večer v Bakovcih

Duo Fodor (Klara in Marijana Fodor)

Veseli pajdaši

Na pozvanje KD Bakovci smo porabski amaterski gledališčniki ZSM 23. juniuša na 5. Večeri smeja in zabave med drugimi tu z veseldjom zašpilali svoje igre, Duo Fodor kratko igro Mikija Roša z naslovom »Kaulekvrat/Potep«, Veseli pajdaši Stevanovci pa skeč Lacija Kovača z naslovom »Mejsec/Luna«.

-KF-

soboto so pa prišli k nam. Velki zbor je prišo nastopit iz Slovenije, iz Nove Gorice. Program je začno zbor Slovenskoga društva v Budimpešti, steri je spejvo ljudske pesmi. Potejm pa zbor Rože, čudovito je bilau. Zbor Rože iz Nove Gorice že je pred dvemi leti svetijo 30-letnico. Zdaj je vodja zbora Andreja Rustja. Veliko nastopajo doma, v okolici pa tudi v drugi orsagaj. Bili so že v Franciji, v Avstriji, na Hrvaškem, dej nastopajo z mladimi glasbeniki. V zimi imajo božične koncerte, septembra pa koncert na občinskem prazniki Nove Gorice.

Na našem programi sta dva zbora spejvala vküper pesem Slovenija, od kod lepote tvoje. Na Veleposlaništvu je štrmelo. Tak smo mi svetili den Slovenije. Po programi smo imeli prijateljski večer, dej smo se malo okrepčili, spejvali in plesali. Bilau je fajn, vsi smo se dobro počutili. Za goste je našo društvo v nedelo pripravilo ogled mesta. Bili so na Trgi herojev, v baziliki sv. Štefana, pri parlamenti in na budimskom gradi. Občudovali so Budimpešto. Po obedi so gostje odpotovali.

Irena Pavlič
Foto: F. Kispál

www.radiomonoster.hu

... DO MADŽARSKE

Otroci na podeželju slabši v tujih jezikih

Po merjenju kompetenc Zavod za šolstvo ugotavlja, da so podeželski učenci v znanju tujih jezikov zaostali za svojimi vrstniki v glavnem mestu. Lani so po vsej državi testirali več kot 172 tisoč učencev, 73 odstotkov letih se uči angleški, 27 odstotkov pa nemški jezik. Med glavnemestnimi in podeželskimi dijaki je večja razlika v znanju nemškega kot angleškega jezika. Medtem ko je skoraj 60 odstotkov budimpeštanskih otrok dobilo pozitivno oceno, je tako oceno dobilo na podeželju komaj 38 odstotkov otrok. V znanju angleškega jezika so boljši rezultati tudi na podeželju. Pri merjenju jezikovnih kompetenc je 80 odstotkov glavnemestnih otrok in skoraj 54 odstotkov podeželskih dijakov dobilo pozitivno oceno. Rezultati otrok se razlikujejo tudi po območjih. Najslabše rezultate so dosegli v severo-vzhodni regiji države.

Raziskave so pokazale tudi pomanjkljivost podeželskih šol, predvsem šol po vaseh. Čeprav se starši zavedajo, da trg dela zahteva večinoma znanje angleščine, svojim otrokom tega ne morejo zagotoviti, kajti omenjene šole največkrat nimajo primerne pedagoškega kadra. V 80 odstotkih vaških šol poučujejo le en tuji jezik, od teh v vsaki tretji šoli le nemščino.

Od vstopa v EU je državo zapustilo skoraj milijon ljudi

Po najnovšem poročilu Eurostat-a (International Migration Outlook 2018), ki so ga objavili 20. junija, je Madžarsko med letoma 2006 in 2015 zapustilo letno povprečno 65 tisoč prebivalcev, torej v teh desetih letih 650 tisoč. V letu 2016 se je število tistih, ki so iskali srečo drugje, povišalo na 85 tisoč. Če dodamo tudi število tistih, ki so odšli od spremembe sistema do vstopa v EU, se skupno število ekonomskih migrantov giblje okrog 900 tisoč. Če madžarske podatke primerjamo s podatki držav nekdanjega vzhodnega bloka, vidimo, da je v istem desetletnem obdobju Romunijo zapustilo 3,3 milijona, Poljsko 2,8 milijona, Bolgarijo 890 tisoč državljanov. Največ Madžarov - kakih 250 tisoč, se je preselilo v Veliko Britanijo, sledi ji Nemčija, kjer naj bi živelo in delalo 207 tisoč Madžarov, v Avstriji jih je kakih 80 tisoč, po par deset tisoč jih najdemo tudi na Nizozemskem in na Irskem.

DOSTAKRAT JE BAUKŠE, ČE TE ŽIVLJENJE PELA

Kak ste že v prejšnji številki leko šteli, Ernő Wiener so pred dvöma tjednoma s Slovakije prišli domau, zato ka so osnovnošolsko srečanje meli v Števanovci. Ovak so oni iz Ritkarovec doma, dapa rojstno ižo so že rano tam njali, zato ka oča so rano mrlji, nji mlajše je pa država k sebi stejla vzeti. Dapa lüstvo je na pomauč stau pilo pa so nej njali, ka bi je odpelali v zavod. Leko ka zavolo tauga ali samo ovak so si tak mislili, dapa že mladi so tanjali rosag pa so v Slovakijo odišli, gde še gnesden živijo.

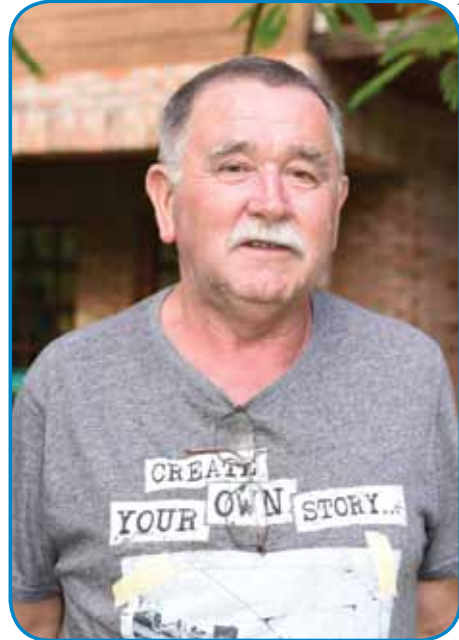
- Gospaud Ernő, kak so vas doma v Ritkarovci zvali po iži, od stere familije ste valaun?

»Dja sem od Viktora Wienera najmenši sin, njegva vsakši dobro pozna, zato ka je dober mojster bejo. On je zidar bejo, dapa gda je gnauk na Gorenjom Seniki stüdenec puco, na glavau me je spadnilo sedemstau kil pa tam včasim v stüden ci je mrau. Tau je bilau leta 1956, gda je on trestisedem lejt star bejo.«

- Kak ste pa zaka ste ranč v Slovakijo šli?

»Šestdesetaumoga leta, gda sem tøj s šaulov zgotauvo, te sem v Sopron üšo se včit za cimermana pa zavolo tauga, ka de mi baukše šlau. Leta 1972 sem te z edno firmov v Slovakijo odišo, do leta 1997 sem nej uradno (nem hivatalosan) vanej bejo pa delo. Leko povejm, ka v dosta pa dosta evrop ski varašaj sem odo, zato ka v dosta mejstaj smo vse delali. Mena se je tau fejt vidlo, zato ka etak sem te leko malo svejt vido, ovak bi se tak nej mogo telko voziti. Leta 1973 sem se spozno z

ženov, dapa te je mena domau trbelo pridti, zato ka so ma za sodaka zvali. Gda sem dolazaslüžo sodačko, te sem nazaj üšo pa sem se oženo,

Ernő Wiener pravi, ka de se pomalek že cejla Evropa mejšala v njini držini; njegva mati je bila iz Murske Soboti, oča iz Avstrije, on se je v Porabji naraudo, zeta pa ma Madžara iz Romunije

dvej dekile mam pa pet vnu kov. Obadvej dekile sta se za učiteljico vönavčile, edna sploj težko službo ma, s tašimi mlajši se sparvla, steri se težko včijo, zato ka so malo betežni. Gda bi že leko prišli, te sem si tak mislo, ka baukše bau, če dja ostanem vanej, kak če bi vsi drügi prišli za menov na Vogrsko. Dja se sam pa dja sem se že vcujzvejo tam vanej, drügo pa tau, ka dja doma že tak nikoga nej mam. Mati mi je leta 2000 mrla, oča je že tak v petdeseti lejtaj mrau.«

- Težko se je bilau slovaško navčiti gučati?

»Nej je bilau težko, zato ka tau je tøj slovanska rejč tak kak slovenska. Mena je zdaj že ranč zavolo tauga težko slovensko gučati, ka dosta slovaški reči vcujpovejm, dostakrat ne vejm, če je ta rejč slovenska ali slovaška, tašoga reda te moram zmišlavati. Dobro je bilau, vanej

sem austro, vanej sem delo, nej sem emo slabo službo, zato ka vsigdar smo duplansko plačo dobili zavolo tauga, ka v tujini smo delali.«

- Dobro je domau pridti v rojstno ves?

»Dja vsigdar rad domau pridem, na leto dvakrat gvüšno, gnauk tam maja ali junija, gnauk pa 1. novembra zato, ka očo pa mater v Ritkarovci mam pokopana. Dja teba tak povejm, kak je, dja sem mlada lejta trno nej emo, zato ka štiri lejta sem star bejo, gda

mi je oča mrau. Država je pa nas, vse štiri mlajše kraj stejla vzeti od matere. Samo ves je fejt vküpprijela pa tau so nej dopistili. Dja sem od osmoga leta naprej do petnajstoga leta pri Vendelu Konkoliču, ka je župan bejo, goraraso. Ranč zdaj sem se tam pri nij stavo, gda sem se mimo pelo, zato ka sem vido, ka je vanej sin. Te je on še taši mali pojep bejo, vejn tak eno leto star mogo biti, dja sem ga dosta skrb emo. Stavo sem se, dapa on je name nej spozno, samo tak, ka sem tapravo, sto sem, dapa gda me je njegvi starejši brat zagledno, on je včasim znau, sto sem pa vse me je vtjüppotjšüvo. Zato ka z njim sem se nej srečo, on v Varaši žive, pa nejsva mela priliko se srečati. Tau gvüšno, če bi telko pejnaz emo, te bi tøj na Verici zozido eden ram, če ranč samo v leti bi tøj bejo. Ovak bi že

vejn nej mogo tøj živeti, zato ka tøj je vse tak mrtvo. Tam v tistom varaši, gde sem dja zdaj doma, Somorja se zové, je nas 18 djezero. Dja v ednom družinskem rami živem, gde se vcujdrži eden velki ogradec. Naš ram je v sploj dobrom mesti, ozark za ogradcom je bauta Lidl, nejdaleč kraj je Kaufland, na pravo stau petdeset mej trov je pa bauta Billa. Vsakši den do deste so odprejte te baute, zavolo tauga nam nej trbej v hladilniki pa v zmrzovalniki meti nikanej, vse friško leko tjöjpimo. Tak ka nej trbej daleč titi, če pejna ze štjem zapravlati.«

- Prišli bi še nazaj na Vogrsko?

»Kak sem pravo, mena je tam dobro, zaman ka človeka srce še nazaj vleče, dja tak mislim, ka več že nemo živo na Vogrskom. Dobro je tøj doma, dapa dja sem se že tam tøj vcujzvejo, vejš, petdeset lejt je zato petdeset lejt, telko lejt živem v Slovakiji, dapa gda leko, te zato vsigdar malo domau tøj pridem. Zdaj sva mela z ženov 40. obletnico, ka sva se oženi la, tau sva zdaj z ženov tøj v Tihanyi praznovala. Fejt lejpo je tam, vse puno je sivk (levendula), še vejn več, kak bi trbelo biti, tam kakoli tjöjpiš, v tistom gvüšno, ka sivke baudajo, kak v djesti tak v piti pa v sladole di.«

- Še delate?

»Že sem v penziji, dapa še delam, če trbej pa če me zovejo. Penzijo za 29 lejt iz Vogrskoga dabljam, za 17 lejt, ka sem že uradno v Slovakiji, za ta lejta pa slovaško penzijo mam. Telko zato leko povejm, ka tam sem menja lejt emo pa itak tam mam vekšo penzijo. Nej je tau dosta vsevküp, ka zdva-

uji rosagov dabljam, dapa dočas mo zdravdje emo pa mo leko odo delat, dočas nega niše nevolé.«

- Vi že več lejt živete v Slovakiji kak na Vogrskom, zdaj se te vi za koga držite, za Vaugra, za Slovenca ali za Slovaka?

»Dja sem se tøj naraudo, tøj je moja mati name rodila, tau ne moreš zatajiti pa ranč nej slobaudno, tak ka tau je moja domovina. Gda čujem vogrsko himno, vsigdar skonznatne oči dobim, tak ka dja tau mislim, ka se dja še itak tadržim k Vogrskoma rosaga. Moja mati se je v Murski Soboti naraudila, oča je pa iz Avstrije bejo, dja sem se pa na Verici naraudo, tak ka moja krv je redno mejšana. Mojo deklo je eden Vogrin vzejo iz Romunije iz Arada, tak ka pomalek že cejla Evropa se mejša v našoj družini.

- Tam, gde vi živite v Slovakiji, tam zamejski Vaugri živejo, leko še tam vogrsko rejč čüje?

»Gda sem dja taprišo leta 1973, te je tam več kak 80 procentov Vaugrov bilau, tam si samo vogrsko rejč čüjo. Zdaj nji je že samo tak 50 procentov, vogrski pa bola samo starejši pa malo še srejdna generacija guči.«

- Če bi nazaj šli v leto 1968, še gnauk bi se tak odlaučili, ka bi po tau pauti odli?

»Dja sem svojo življenje težko začno, če si nazaj mislim, vsigdar skonznatne oči dobim. Dostakrat je tak, ka moraš njati, aj te življenje pela, če dosta zmišlavaš pa brodiš pa fejt štješ ravnati svojo življenje, nej gvüšno, ka se ti posreči. Tak ka dobro je tau tak, kak je.

Karči Holec

Slovensko štenjé - ga vzem' te v roké! - 22.

Mrla sta sploj mladiva - za ovaške ideje

»Literatura NOB« zovémo tisto slovensko književnost, štero so pisali med drügov svetovnov bojnov pisateli, ki so se vküper bíli prauti okupatori na slovenskoj zemlej pa so dostakrat pripravljali paut kisnejšomi socialističnomi režimi. Vekši tau pisatelov je živo med partizani, v krajinaj, štere so že goroslobaudili. Takši pa so ranč tak bili, šteri so ostali na okupiranoj zemlej, nazlúk so nika nej pisali, zmejs so pa ilegalno donk vöдавali svoja dela.

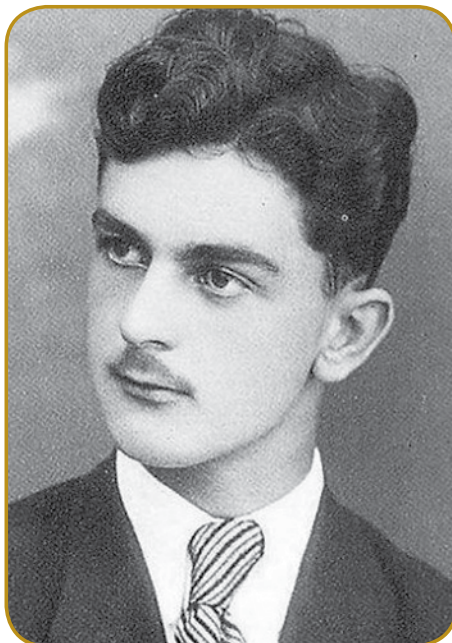
Takša pisanja so vöprišla zveksoga v novinaj Osvobodilne fronte, štere so druknivali v ilegalni ljubljanski štamparijaj ali v partizanski krajinaj. Med njimi je biu najbole važen »Slovenski poročevalec«, šteroga so začnili vöдавati leta 1941.

Ništerne pesniške zbirke so donk vöprišle, največ od poetov *Mateja Bora pa Karla Destovnika - Kajuha*, depa z okupirane zemlé je piso *Oton Župančič* ranč tak. Pri tajoj literaturi ne moremo gučati o vküpnom štiluši, prvi med njimi pa je gvüšno biu socialni realizem, šteri se je naraudo na srejdi 1930-i lejt. V njem je individualni človek več nej glaven, spoznamo človeka, šteri se bije za narodne ali revolucionarne cile.

Literatura NOB (»narodnoosvobodilnoga boja«) je mogla priti do s kem več lidi pa s kem bole naglo, tau se je poznalo na njeni formaj tö. Zatok so največkrat pisali lirične pesmi, štere so gratale glavne v tistom cajti. Od pripovejdanja je bilau največ kračiši pripovejsti ali novel,

kratke drame pa so pisali za partizanska gledališča.

Poezijo NOB so pisali med bojnov, depa po njej se je narajalo eške dosta pisanj z

Karel Destovnik (kak partizan »Kajuh«) je piso pesmi o materaj partizanov tö

bojnov témov. Njeni motivi so bili partizansko bitje za slobaudnost, mržnja do okupatora, trpljenje ali mantranje robov pa taboriščnikov, depa revolucija ranč tak.

Eden najbole erični partizanski pesnikov je biu Matej Bor, s pravim imenom Vladimir Pavšič. Pesmi pa kritike je piso že pred začetkom drüge svetovne bojne, pesniško ime pa je začno nücati, gda je staupo med partizane. Piso je o bojni, lübezni do domovine ino revoluciji. Prve partizanske pesmi je vödau v knjigaj »Previharimo viharje«, drüga zbirka z imenom »Pesmi« pa je med bojnov na nikoj prišla.

V Borovoj liriki najdemo največ partizanski junaški pesmi, štere majo ritem, kak liki bi sodacke mašerali, depa med njimi so falati iz atmosfere partizanskoga žitka ranč tak. Matej Bor je piso balade tö, s šterimi je dale pelo romantično-realistično

tradicijo od *Antona Aškerc* dale. Na srejdi njegvi balad se godi nika dramatičnoga, za pesnika pa je glaven fundament ideja slobaudnosti.

V Borovoj partizanskoj poeziji so na prvom mestu lübezne pesmi. Oprvin vidimo žmeten partizanski žitek, tak se téma lübezni splejče s témov smrti. V etaj socialnorealistični pesmaj lepau vküper pride individualno pa družbeno. Zvün toga pa so té pesmi slične veršom »slovenske moderne«, samo ka so malo bole realistične.

Drügi eričen partizanski pesnik je biu Karel Destovnik - Kajuh, šteri je februara 1944, komaj v 22. leti starosti, spadno

v bojni. Prve pesmi je začno pisati en malo pred krvavov morijov, tau pa v štiluši socialnoga realizma. V bojni je svoj žitek djenau te zgübo, gda je zrejli pesnik grato. Med partizanskimi poeti je najbavkse zdrüžo človečo düšo pa družbo, ka je bilau ideal lirike v tisti cajtaj. Človöka je pokazo prejk socialne, bojne pa revolucionarne perspektive. Tau se ma je najbole prišikalo v cikluši »Lübezne«, napisanom v lejtaj 1942-43, v šterom najdemo erično pesem »Bosa pojdiva, dekle, obso-rej«. Čüti se, ka je bila napisana na srejdi bojne, vejpa so njeni fundamenti bojno-politični, lübezen je samo motiv, s pomočjav šteroga vöpovej svojo idejo.

»Slovenska pesem« Kajuha je eške bole politično agitacijska, na srejdi nje leko štemo o trpljenji slovenskoga lüstva, šteroga ne mantrajo samo med bojnov pa okupacijov, liki je že trpelo v cejloj svojoj dugoj zgodovini.

Istina pa nikdar nema samo edno stran. Med drügov svetovnov bojnov so pesmi pisali takši poeti tö, šteri so nej na strani partizanov bili. *France Balantič* ranč tak sliši med pesnike, šteri so mrli včasik po svojom dvajsetom leti, kak *Kette, Murn, Kosovel* ino Kajuh. Po svojom mišljenji je biu pred drügov svetovnov bojnov med mladimi katoličanjskimi pesniki, piso pa je najraj »čisto poezijo« brezi ideologij časa. V sprtolejtji 1943 je staupo med »veške štražare« v Grahovom blüzi varaša

O poeziji Franceta Balantiča se je v socialistični cajtaj nika nej gučalo

Cerknica pa enjo pisati. Gda je Italija kapitulerala, je s svojim čapatom odišo v Ljubljano, te pa nazaj v Grahovo. Tam so ga med strejlanjom vmorili partizani.

Med motivi Franceta Balantiča najdemo impresije nature, erotiko, miseu na smrt

ino iskanje Boga. Njegva nauva ideja je bila ta, ka so se njegve pesmi vküper držale pa splejtale. Po ednom tali je piso kratke pesmi s štirimi redami, depa sonetne vence ranč tak, v plani pa je emo »sonetni venec sonetni vencov« tö. Ništerni njegvi ljubezenski soneti, vörške pesmi pa verši pred smrtjov majo svojo gvüšno mesto na vrejki slovenske poezije.

Pesem »Zasuta usta« je Balantič napiso pred bojnov, pri svoji devetnajseti lejtaj. Na začetki verša dojspiše eden cintor na bregej, v šterom mrtveci počivajo brezi križov. Grauzdje má liste kak liki človeče rauke, štere iškejo svejklost. V drügom tali pesmi se pesnik postavi na mesto mrtveca v grobi, pa váli tüüčo, v šteroj leži pokojni z zemlaup punimi lampami.

Prvo zbirko Franceta Balantiča »V ognju groze plapolam« so nadrukneli eške med bojnov, po tistom pa so njegve knige leko vöдавali samo v argentinskem Buenos Airesi. V staroj domovini so prvo zbirko pokojnoga pesnika oprvin vöдали eške samo leta 1984, njegve »Zbrane pesmi« pa so na svejklost prišle po politični spremembaj.

V cajti socialistične Jugoslavije so sploj na veuko držali pesnike NOB, šteri so svoja dela pisali med bojnov pa oslobajanjom.

Gnes so časi, gda májo pod suncem mesto vsefelé mišljenja. Trgé pesniki našoga zdajšnjoga pisanja pa gvüšno ostanejo med slovenskimi klasiki, eške posaba tistiva dva, šteriva sta svoja mlada lejta aldüvala za ideje, v štere sta vörvala.

-dm-

Anka in Kugyjev pogled

V zbirki Antares 44 Mariborske literarne družbe je lani izšel roman z naslovom Anka in Kugyjev pogled našega sodelavca in dolgoletnega novinarja RTV Slovenija Ernesta Ružiča, ki je znan tudi kot pesnik in pisatelj. Po marčevski predstavitvi knjige v Mariboru (o čemer smo v Porabju že poročali) je avtor ob pomoči urednika Marjana Pungartnika in profesorice Gabrijele Granfol Peurača, ki je brala odlomke, roman predstavil še v dvorani Znanstveno-raziskovalnega centra SAZU v Vrtni spominov in tovarštvu na Petanjkih. Zbrane je najprej nagovoril predsednik

uprave Ustanove dr. Šiftarjeve fundacije Ernest Ebenšpanger, po predstavitvi pa sta sledila še

Avtor knjige in novinarski kolega Ernest Ružič

prijeten klepet in večerno druženje.

Po besedah urednika Marjana Pungartnika, ki je za likovno opremo knjige izbral sliko Elisabette Bacci iz Trsta, najnovejši Ružičev roman »razstira pred nami panoramo dogajanja, oseb, zgodovino, podrobnih opisov stičnega prostora Slovenija - Madžarska - Avstrija«. V romanu teče pripoved dveh vzporednih zgodb, ki se na več mestih tudi vsebinsko dotikata in prepletata. Prva zgodba se začne na Bledu, v pisarni policijskega inšpektorja Erika, ki ima pred sabo Szebestyéna Lindnera, ki ne more razumeti, kaj so to dokumenti, s katerimi bi dokazal, kdo v resnici je. Ker Madžar, ki govori lep slovenski jezik, študiral je namreč v Ljubljani, vztraja pri svojem, konča zmedeno dotolčen inšpektor na psihiatri-

ji. V drugi zgodbi sta osrednji osebi profesorica glasbe Anka in njen prijatelj, najprej novinar, nato visokošolski učitelj književnosti Elemir. Zgodba

časih Avstro-Ogrske združeni pod eno državo. Zanimivost romana je tudi ta, da je v njem kar nekaj prepoznavnih likov, kot sta Vanek Šiftar in Jurica

Urednik Marjan Pungartnik, avtor Ernest Ružič in profesorica Gabrijele Granfol Peurača

se odvija v Budimpešti, Debrecenu, Pécsu, Mariboru, pa tudi na Goričkem in na Dunaju, se pravi v krajih, ki so bili v

Čenar, omenjeni pa so še številni drugi Ružičevi novinarški in literarni kolegi.

Silva Eöry

BILANCA IN IZKAZ POSLOVNEGA IZIDA RADIA MONOŠTER

Občni zbor Državne slovenske samouprave je na svoji redni seji, dne 26.04.2018, razpravljal o poslovanju neprofitne družbe Radia Monošter, in sprejel finančno

poročilo za poslovno leto 2017. Občni zbor je odobril, da se čista izguba v višini 1.461 tisoč HUF razporedi v Rezerve iz dobička.

BILANCA (A) letnega poročila

(v 1000 Ft)

zap.št.	Postavke	Predhodno leto	Popravi predhodnega leta	Tekoče leto
a	B	c	d	E
SREDSTVA				
01.	A. Dolgoročna sredstva (02+04+06)	10.971		13.587
02.	I. Neopredmetena sredstva			
03.	popravek vrednosti Neopredmetenih sredstev (02.)			
04.	II. Opredmetena osnovna sredstva	10.971		13.587
05.	popravek vrednosti Opredmetena sredstva (04)			
06.	III. Dolgoročne finančne naložbe			
07.	popravek vrednosti Dolgoročne finančne nal. (06.)			
08.	razlika pri prevrednotenju Dolgoročne fin. nal. (06)			
09.	B. Kratkoročna sredstva (10+11+14+16)	799		2.024
10.	I. Zaloge			
11.	II. Poslovne terjatve			78
12.	popravek vrednosti Poslovne terjatve (11)			
13.	pozitivna razlika pri prevrednotenju izvedenih finančnih instrumentov derivat transakcij (11)			
14.	III. Vrednostni papirji			
15.	popravek vrednosti - Vrednostni papirji (14)			
16.	IV. Denarna sredstva	799		1.946
17.	C. Aktivne časovne razmejitve	171		163
18.	SKUPAJ SREDSTVA (01+08+17)	11.941		15.774
OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTVA				
19.	D. Kapital (16-18+19+20+21+22+23.)	10.767		9.306
20.	I. Vpoklicani kapital	3.000		3.000
21.	Iz tega: odkupljene lastne delnice z nominalno vrednostjo			
22.	II. Nevplačan vpoklicani kapital(-)			
23.	III. Kapitalske rezerve			
24.	IV. Rezerve iz dobička	9.209		7.767
25.	V. Vezane rezerve			
26.	VI. Rezerve iz prevrednotenja			
27.	iz tega: rezerve prevrednotenja popravkov vrednosti			
28.	iz tega: rezerve prevrednotenja realne vrednotenja			
29.	VII. Dobiček po obdavčitvi	-1.442		-1.461
30.	E. Ciljna rezerva			
31.	F. Obveznosti (32+33+34)	245		533
32.	I. Podrejene obveznosti			
33.	II. Dolgoročne poslovne obveznosti			
34.	III. Kratkoročne poslovne obveznosti	245		533
35.	iz tega: popravek vrednosti posl. obveznosti			
36.	iz tega: negativna razlika pri prevrednotenju obv.			
37.	G. Pasivne časovne razmejitve	929		5.935
38.	SKUPAJ OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTVA(19+30+31+37)	11.941		15.774

Radio Monošter, javna neprofitna družba

Izkaz poslovnega izida

Obdobje: 01. januar 2017 - 31. december 2017	predhodno obdobje	tekoče obdobje
	50950	48945
A. Skupaj prihodki iz javnega delovanja	50950	48945
1. Podpore za javno delovanje	31900	32900
a) od ustanovitelja		
b) iz državnega proračuna	31900	32900
c) od lokalne samouprave		
d) drugo		
2. Podpora iz razpisov	6986	7140
3. Prihodki od javnega delovanja		
4. Prihodki iz članarine		
5. Drugi prihodki	12061	8904
6. Finančni prihodki	3	1
B. Poslovni prihodki	0	0
C. Skupaj prihodki (A+B)	50950	48945
D. Odhodki za javnega delovanja	52392	50406
Materialni stroški in storitve	13708	13296
Stroški dela	33323	32617
Amortizacije	4168	4460
Drugi odhodki	1182	25
Finančni odhodki	11	8
Izredni odhodki		
E. Poslovni odhodki	0	0
Materialni stroški in storitve		
Stroški dela		
Amortizacije		
Drugi odhodki		
Finančni odhodki		
Izredni odhodki		
F. Skupaj odhodki (D+E)	52392	50406
G. Poslovni dobiček pred obdavčitvijo (B-E)	0	0
H. Davek iz dobička	0	0
I. Dobiček po obdavčitvi (G-H)	0	0
J. Dobiček javne dejavnosti obračunskega obdobja (A-D)	-1442	-1461
REFERENČNI PODATKI		
A. Stroški dela		
1. plače	24882	25206
od tega: - honorarji	4722	5631
2. Drugi stroški dela	1832	1853
3. Prispevki	6251	4952
B. Sredstva za podpore	0	0

Francék Mukič
glavni urednik - direktor

PETEK, 06.07.2018, I. spored TVS

5.50 Odmevi, Poletna scena, 7.00 Dobro jutro, poletni izbor, 9.30 Vikend paket, 11.00 Vem!, kviz, 11.50 Moj pogled na znanost: 50 let reaktorja TRIGA, dokumentarna oddaja, 12.25 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.35 Modna hiša Velvet (II.): Kdo da več?, španska nadaljevanka, 15.00 Platforma: 1968: Umetnost življenja - Upor! 15.35 Mostovi - Hidak, oddaja TV Lendava, 16.05 Duhovni utrip: Evropski dan judovske kulture, 16.30 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.25 Alpe-Donava-Jadran, 17.55 Novice, 18.00 Erfan, dokumentarni film za otroke in mlade, Slovenija, 18.15 Pujsa Pepa, risanka, 19.00 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Čez planke: Mit o kralju Matjažu, 20.55 Nočni receptor, britansko-ameriška nadaljevanka, 22.00 Odmevi, Šport, Vreme, 22.45 Poletna scena, 23.10 M. Butterfly, ameriški film, 0.50 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.15 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 2.10 Info-kanal

PETEK, 06.07.2018, II. spored TVS

6.30 Otroški kanal, 7.00 Otroški program: Op! 9.15 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 10.25 Dobro jutro, poletni izbor, 12.55 Slovenski vodni krog: Mislinja, dokumentarna nanizanka, 13.20 O živalih in ljudeh, izobraževalno-svetovalna oddaja TV Maribor, 14.00 Na vrtu, izobraževalno-svetovalna oddaja TV Maribor, 14.25 Od blizu, pogovorna oddaja z Vesno Milek: Tina Maze, 15.30 Nogomet - SP 2018: Četrtnfinale, 18.30 Kolesarska dirka po Franciji 2018, oddaja pred začetkom dirke, 19.00 Nogomet - SP 2018, Četrtnfinale, vrhunec, 19.30 Četrtnfinale, 22.30 Četrtnfinale, vrhunec, 23.00 Četrtnfinale, vrhunec, 23.35 Lizbona, 12 točk! 0.25 Videotrak, 1.30 Kolesarska dirka po Franciji 2018, oddaja pred začetkom dirke, 2.00 Zabavni kanal, 5.20 Videotrak

SOBOTA, 07.07.2018, I. spored TVS

5.50 Odmevi, Poletna scena, 7.00 Otroški program: Op! 11.05 Z Mišo...: Cankarjeva pisma, 11.55 Tednik, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.25 O živalih in ljudeh, izobraževalno-svetovalna oddaja TV Maribor, 13.50 Na vrtu, izobraževalno-svetovalna oddaja TV Maribor, 14.15 Se zgodi: Tišina, snemamo!, slovenska nanizanka, 14.55 Ambienti, 15.40 Profil: Axel Scheffler, 16.05 Durrellovi (I.), britanska nadaljevanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.20 Družbeni fenomeni: Fenomen kuharskih oddaj, 17.45 Popolna družina: Pikijeva kitar, humoristična nanizanka, 18.00 Pregelha brez greha, kuharska oddaja, 18.30 Ozare, 18.35 Kalimero: Veliki smrad, risanka, 18.45 Simfonije: Zmaj, risanka, 19.00 Dnevnik, Utrip, Šport, Vreme, 20.00 Zarnica, ameriški film, 22.00 Poročila, Šport, Vreme, 22.30 Poletna scena, 22.50 Iz pozabe (II.), angleška nadaljevanka, 23.40 Strasti, TV-nadaljevanka, 0.15 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0.40 Dnevnik, Utrip, Šport, Vreme, 1.35 Info-kanal

SOBOTA, 07.07.2018, II. spored TVS

6.30 10 domačih, 7.00 Slovenski vodni krog: Mirna, dokumentarna nanizanka, 7.25 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 9.00 Nogomet - SP 2018, Četrtnfinale, 11.05 Četrtnfinale, 13.30 Kolesarska dirka po Franciji, 15.30 Nogomet - SP 2018: Četrtnfinale, 18.30 Kajak kanu - svetovni pokal: slalom na divjih vodah, 18.55 Nogomet - SP 2018, Četrtnfinale, vrhunec, 19.30 Četrtnfinale, 22.30 Četrtnfinale, vrhunec, 23.00 Četrtnfinale, vrhunec, 23.30 Prizma Optimizma, 0.45 Videotrak, 1.45 Kolesarska dirka po Franciji, 3.50 Zabavni kanal, 5.40 Videotrak

NEDELJA, 08.07.2018, I. spored TVS

6.35 Poletna scena, 7.00 Živ žav, otroški program, 10.00 Govoreči Tom in prijatelji, risanka, 10.15 Nabriti detektivni, nemška otroška nanizanka, 10.50 Prislunhimo tišini: Gluhi in pravosodje, izobraževalna oddaja, 11.25 Ozare, 11.30 Plamen žive vere, portret msgr. Franca Boleta, dokumentarna oddaja, 12.00 Ljudje in zemlja, izobraževalno-svetovalna oddaja TV Maribor, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.40 Glasbeni pozdrav, 14.05 Moja draga dama, ameriški film, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.20 Zackovo čarovniško popotovanje: Detroit, 17.40 Peš po Himalaji, popotniška oddaja, 18.35 Bacek Jon: Hipi kmet, risanka, 18.40 Kalimero: Zmešalnik barv, risanka, 19.00 Dnevnik, Zrcalo tedna, Šport, Vreme, 20.00 Maksimilijan in Marija - igra moči in ljubezni, avstrijsko-nemška nadaljevanka, 20.45 Intervju: Ivan Simič, 21.35 Poročila, Šport, Vreme, 22.00 Svet ni vedel, da je pristal v pesmi, dokumentarni film, 23.00 Strasti, TV-nadaljevanka, 23.35 R. Wagner - M. Šparemblek: Matilda (Wesendonk

lieder), tv balet, 23.55 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0.25 Dnevnik, Zrcalo tedna, Šport, Vreme, 1.15 Info-kanal

NEDELJA, 08.07.2018, II. spored TVS

6.45 Slovenski vodni krog: Mislinja, dokumentarna nanizanka, 7.10 Duhovni utrip: Evropski dan judovske kulture, 7.25 Glasbena matineja, 7.50 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 9.10 Slastna kuhinja: Piščančji zvitki, 9.40 Družbeni fenomeni: Fenomen kuharskih oddaj, 10.20 Prizma Optimizma, 12.00 Kak jak kanu - svetovni pokal: slalom na divjih vodah, 13.15 Nogomet - SP 2018: Četrtnfinale, 15.00 Kolesarska dirka po Franciji, 18.00 Nogomet - SP 2018: Četrtnfinale, 20.05 Otok Ellis - zgodba o ameriškem snu, francoska dokumentarna oddaja, 20.55 Žrebanje Lota, 21.05 Nesmrtni, oddaja o športnih velikanih, 21.35 Umor, je napisala - Umor Sherlocka Holmesa, ameriški film, 23.10 Zackovo čarovniško popotovanje: Detroit, 23.30 Lasje, kratki igrani film AGRFT, 0.00 Videotrak, 1.05 Kolesarska dirka po Franciji, 4.10 Zabavni kanal, 5.20 Videotrak

PONEDELJEK, 09.07.2018, I. spored TVS

6.10 Utrip, Zrcalo tedna, 7.00 Dobro jutro, poletni izbor, 9.40 Vikend paket, 11.05 Vem!, kviz, 11.50 10 domačih, 12.25 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.35 Modna hiša Velvet (II.): New York, New York, španska nadaljevanka, 15.00 Dober dan, Koroška, 15.35 Z glasbo in s plesom, 16.30 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.25 Adrenalinci, dokumentarna serija o mladostnikih, 17.55 Novice, 18.00 Govoreči Tom in prijatelji: Tekmovanje, risanka, 18.10 Lili in Čarni zaliv, risanka, 18.15 Simfonije: Vrtnarjenje, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 19.00 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Tednik, 20.55 Dolga alpska transverzala: Glava in noge, francoska dokumentarna serija, 22.00 Odmevi, Šport, Vreme, 22.45 Poletna scena, 23.05 Strasti, TV-nadaljevanka, 23.45 Glasbeni večer, 0.40 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.05 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 1.55 Info-kanal

PONEDELJEK, 09.07.2018, II. spored TVS

6.30 Otroški kanal, 7.00 Otroški program: Op! 8.50 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 10.10 Ljudje in zemlja, izobraževalno-svetovalna oddaja TV Maribor, 11.00 Umor, je napisala - Umor Sherlocka Holmesa, ameriški film, 12.45 Rak - sprevržena različica našega normalnega jaza, izobraževalno-dokumentarni film, 13.55 Televizijski klub: Tek kot praznik, 15.00 Kolesarska dirka po Franciji, 17.45 Avtomobilnost, 18.20 Tele M, oddaja TV Maribor, 18.40 Primorska kronika, oddaja TV Koper-Capodistria, 18.55 Studio kriškaš: Kam je izginil šopek? 19.10 Raca po Lucyjino, kratki igrani film, 19.30 Čudovita Japonska, japonska nanizanka, 20.00 Svetovni popotnik: Utah in Kolorado, 20.55 Oproščen (II.), norveška nadaljevanka, 21.45 Umor, je napisala (I.): Smrtonosna dama, ameriška nanizanka, 22.40 Tehnika ljudstvu, dokumentarni film, 23.35 Kolesarska dirka po Franciji, 2.20 Videotrak, 3.25 Zabavni kanal, 5.20 Videotrak

TOREK, 10.07.2018, I. spored TVS

5.50 Odmevi, Poletna scena, 7.00 Dobro jutro, poletni izbor, 9.40 Vikend paket, 11.10 Vem!, kviz, 11.55 Plamen žive vere, portret msgr. Franca Boleta, dokumentarna oddaja, 12.30 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.35 Modna hiša Velvet (II.): Visoko v zraku, španska nadaljevanka, 15.00 Potepanja - Barangolások: Csekefa/ Čikečka vas, oddaja TV Lendava, 15.30 Studio kriškaš: Kam je izginil šopek? 16.00 Inside - Offside: V zaledju predsodkov: Boj s sabo, dokumentarna oddaja, 16.30 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.25 Zdravje Slovencev: (Ne)varnost kozmetike, dokumentarna oddaja, 17.55 Novice, 18.00 Eko utrinki: Pasivna hiša, izobraževalno-svetovalna oddaja, 18.05 Žvenki: Pobegli mehurček, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 19.00 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Inšpektor Banks (V.), britanska nadaljevanka, 20.50 Gospa pisateljica, portret Mimi Malenšek, dokumentarna oddaja, 22.00 Odmevi, Šport, Vreme, 22.45 Poletna scena, 23.10 Spomini: Janez Winkler, dokumentarna oddaja, 0.55 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.20 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 2.15 Info-kanal

TOREK, 10.07.2018, II. spored TVS

6.30 Otroški kanal, 7.00 Otroški program: Op! 9.05 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 10.25 Dobro jutro, poletni izbor, 12.40 Umor, je napisala (I.): Smrtonosna dama, ameriška na-

nizanka, 13.50 Slovenski vodni krog: Polskava, dokumentarna nanizanka, 14.30 3 x ekstremno, dokumentarni feljton, 15.00 Kolesarska dirka po Franciji, 17.50 Alpe-Donava-Jadran, 18.20 Tele M, oddaja TV Maribor, 18.40 Primorska kronika, oddaja TV Koper-Capodistria, 19.00 Nogomet - SP 2018: polfinale, 23.00 Umor, je napisala (I.): Gliha vkup štriha, ameriška nanizanka, 23.55 Dolga alpska transverzala: Glava in noge, francoska dokumentarna serija, 0.50 Videotrak, 1.50 Kolesarska dirka po Franciji, 4.35 Zabavni kanal, 5.25 Videotrak

SREDA, 11.07.2018, I. spored TVS

5.50 Odmevi, Poletna scena, 7.00 Dobro jutro, poletni izbor, 9.30 Vikend paket, 11.05 Vem!, kviz, 11.50 Slastna kuhinja: Kunec z zelenjavo, 12.20 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.35 Modna hiša Velvet (II.): Bel božič, španska nadaljevanka, 15.00 Pod drobnogledom - Nagyító alatt, oddaja TV Lendava, 15.40 Male sive celice, kviz, 16.30 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.25 Mestne promenade: Škofja Loka, dokumentarna serija, 17.55 Novice, 18.00 Utrinek - zgodbe priseljencev: Tjaša Ferme, izobraževalno-svetovalna oddaja, 18.05 Trobka in Skok: Popolna prenova, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 19.00 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Film tedna: Marie-Francine, koprodukcijski film, 21.35 Zgodba o uspehu, kratki igrani film, 22.00 Odmevi, Šport, Vreme, 22.50 Poletna scena, 23.10 Strasti, TV-nadaljevanka, 23.45 Mestne promenade: Škofja Loka, dokumentarna serija, 0.15 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0.45 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 1.40 Info-kanal

SREDA, 11.07.2018, II. spored TVS

6.30 Otroški kanal, 7.00 Otroški program: Op! 8.50 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 9.50 Dobro jutro, poletni izbor, 12.10 Umor, je napisala (I.): Gliha vkup štriha, ameriška nanizanka, 13.20 Osvatina, poganski ogenj, dokumentarno-igrani film, 13.55 10 domačih, 14.25 Ambienti, 15.00 Kolesarska dirka po Franciji, 17.45 Nogomet - SP 2018: polfinale, 19.00 Nogomet - SP 2018: polfinale, 22.30 Žrebanje Lota, 22.35 Nogomet - SP 2018: polfinala, vrhunec, 23.10 Umor, je napisala (I.): Hura, umor, ameriška nanizanka, 0.05 Videotrak, 1.10 Kolesarska dirka po Franciji, 4.00 Zabavni kanal, 5.20 Videotrak

ČETRTEK, 12.07.2018, I. spored TVS

5.50 Odmevi, Poletna scena, 7.00 Dobro jutro, poletni izbor, 9.40 Vikend paket, 11.10 Vem!, kviz, 11.55 Mestne promenade: Škofja Loka, dokumentarna serija, 12.50 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.35 Modna hiša Velvet (II.): Dvanajsta noč, španska nadaljevanka, 15.05 Moj gost/Moja gostja - Vendégem: Ligeti László, oddaja TV Lendava, 15.50 Slovenci v Italiji, 16.30 Zlata dekleta, ameriška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.25 Moj pogled na znanost: Po zavutih poteh DNK - prof. dr. Radovan Komel, dokumentarna oddaja, 17.45 Kulturne miniaturne: Fakinu na Bregu, 17.55 Novice, 18.00 Utrinek: Inštitut "Jožef Stefan", 18.05 Mala kraljična: Hočem trobento!, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 19.00 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Planet Zemlja (II.): Gore, koprodukcijska dokumentarna serija, 20.50 Medičejci, gospodarji Firenc, koprodukcijska nadaljevanka, 22.00 Odmevi, Šport, Vreme, 22.45 Poletna scena, 23.10 Skrivnosti mest: Amsterdam, britanska dokumentarna serija, 0.00 Strasti, TV-nadaljevanka, 0.35 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.00 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 1.55 Info-kanal

ČETRTEK, 12.07.2018, II. spored TVS

6.30 Otroški kanal, 7.00 Otroški program: Op! 8.35 Začnimo znova, slovenska nanizanka, 9.35 Slovenski vodni krog: Voglajna, dokumentarna nanizanka, 10.00 Dobro jutro, poletni izbor, 12.25 Umor, je napisala (I.): Hura, umor, ameriška nanizanka, 13.30 Intervju: Ivan Simič, 14.30 Triglav 888, dokumentarni feljton, 15.00 Kolesarska dirka po Franciji, 18.00 Nogomet - SP 2018: polfinale, 20.00 Ukane po kanadsko: Hrana, razvedrilna oddaja, 20.25 Ukane po kanadsko: Ustvarjalnost, razvedrilna oddaja, 20.45 Avtomobilnost, 21.20 Ambienti, 21.50 Zoran, moj nečak idiot, italijansko-slovenski film, 23.40 Umor, je napisala (I.): Pasje življenje, ameriška nanizanka, 0.35 Slovenska jazz scena, 1.15 Videotrak, 2.20 Kolesarska dirka po Franciji, 5.25 Videotrak

KONCERT

Poletni večerni koncert s tamburaško skupino **KOPRIVE** iz Petrovega sela na dvorišču Slovenskega doma v Monoštru, ki bo v petek, **6. julija 2018**, ob **19.00** uri.

Koncert je brezplačen!

Zenés nyári est a szentpéterfai **KOPRIVE** tamburazenekarral a Szlovének Háza udvarán Szentgotthárdon, melyre **2018. július 6-án, pénteken 19.00 órakor** kerül sor.

A koncert ingyenes!

Organizátor - Szervező: Zveza Slovencev na Madžarskem - Magyarországi Szlovének Szövetsége

Meni za 6. julij 2018:

- ajdova golaževa juha
- čevapčići, ajvar, mediteranska piščančja nabodala, pečena vratovina v jogurtu, ragu iz svinjine po prekmursko
- pečen krompir z zelišči, zelenjava na žaru, pražen krompir s čebulo
- mlečne kumarice po prleško, mešana sveža solata s feta sirom in citrusi
- sadna ledena krema

Cena: 3000 Ft/po osebi

Mizo lahko rezervirate vnaprej na naslednji telefonski številki: 00 63 94/552-593

2018. július 6-i menüajánlat:

- hajdinás gulyásleves
- csevapcsics, ajvár, mediterrán csirkenyársak, joghurtos sült sertésárja, muravidéki sertésragu
- steak burgonya, grill zöldségek, hagymás törtburgonya
- prlekiai tefölös uborka, citrusos - fetás primőr saláta
- hűsítő gyümölcskrém

Ár: 3000 Ft/fő

Asztalfoglalás a következő telefonszámon: 94/552-593

Porabje

TEDNIK
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtrek
Založnik:
Zveza Slovencev na Madžarskem
Za založnika:
Jože Hirnök

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov založnika in uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@gmail.com
ISSN 1218-7062

Tisk:
TISKARNA DIGITALNI TISK D.O.O.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobotá; Slovenija

Časopis podpirajo: Državna slovenska samouprava,
Ministrstvo za človeške vire (EMMI), Zveza
Slovencev na Madžarskem in Urad vlade RS za
Slovence v zamejstvu in po svetu.
Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za
Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR
ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU75
11747068 20019127 00000000,
SWIFT koda: OTPVHUHB

USPEŠNI GORNJESENIŠKI GASILCI

»Gasilska« slika pred tekmovanjem

Tekmovanja so se večinoma udeležili mladi gasilci s Senika

16. junija je potekalo gasilsko tekmovanje na Egyházás-rádócu. Gornjeseniški prostovoljni gasilci smo se tudi udeležili tekmovanja in dosegli, da lahko gremo dalje na županijsko tekmovanje, ki bo v mestu Vasvár. Z gasilskim pozdravom »NA POMOČ!«

Rihard Bajzek

Obiskovalce pričakuje

od torka do sobote od 11.00 do 15.00 ure.

Skupine sprejemajo tudi zunaj delovnega časa,

prijavite se lahko po telefonu 94/380-099.

Vstopnina za odrasle: 600 forintov ali 2 evra,
za dijake in upokojeince: 300 forintov ali 1 evro.

Za šolske skupine prirejajo tudi delavnice.